

Primus

quasi carnali b^o. Quasi puulis in xpo: lac po
tū dedi vobis:nō escaz Nō dū em poterat:sz
nec adhuc quidē potestis. Hoc cū d^r qbusdā
irascunt: t sibi xrumeliose dici putant: et ple
ruq; malū credere eos poti^r a quib^r hoc au
diūt:nō habere qd dicāt: qd se cape non posse
qd dixerūt. Et aliqs afferim^r eis rōnem: nō
quā petūt cū de deo querūt: qr necipi ea z va
lent sumere: nec nos fortasse vlapphendere
v^r pferre: sz qua demonstref eis qd sint inha
biles minieq; idonei in pcipiendo qd exigūt
Sed qr nō audiūt qd volūt: aut callide nos
agere putāt: vt nō fam occultem^r impitiaz: aut
maliciose qd eis inuidem^r peritiaz: atq; ita
indignates perturbatq; discedunt.

Ordo disputandi de trinitate diuina.

La ppf adiuuāte dñio deo La. II
nō suscipiem^r et eāipaz quā flagi
tant quantū possum^r redderet rōe^r
qd trinitas sit vñ de^r: t solus t ver^r: et qd re
cte pater t fili^r spūllanc^r: vni^r eiusdēq; sub
statiev^r ecclie dicat: credat: intelligat: vt nō
quasi nostris excusatōib^r illudant: sz re ipsa
experiant: t esse illō summū bonū qd purga
tissimis mētib^r cernit: et a se ppterea cerni
cōprehēdiz nō posse: qr hūane ment^r acies
inuālida in tā excellēti luce nō figit: nisi pi
sticiā fidei nutrita vegetet. Sed primū scdm
auctoritatē scripturarū scārū vt se ita fides
hēat demonstrandū ē. Deinde si voluerit et
adiuuerit de^r: istis garrulis ratiocinatōib^r
elationib^r qd capationib^r: atq; iō morbo picu
lossiore laborantib^r: sic fortasse seruiemus: vt
inuēiant aliqd vñ dubitare nō possint: et ob
hoc in eo qd inuenire nequiuerint: de suis mē
tib^r potiusq; de ipsa veritate: vel de nostris
disputatiōib^r pquerant atq; ita si qd eis er
gāeū v^r amoris ē v^r timoris: ad initū fidei t
ordinē redeār: iaz sentientes qd salubriter in
scā ecclesia: medicia fidelīū stituta sit: vt ad
pceptōez incōmutabilis veritatis: imbecillē
mentē obseruata pietas saner: ne i opiniōz
noxie falsitatis temeritas inordiata p̄cipitet
Nec pigebit āt me sicubi hesito querere: nec
pudebit sicubi erro discere.

Dediuerso iudicio legentiū t capacitate dis
simili.

Capitulum III

Roinde qd quis hoc legit: vbi piter
cert^r ē: pgat mecum^r: vbi piter hesitat
querat mecum^r vbi errorē suū cogscit
redeat ad me. vbi meū: reuocet me Ita igre
diamur sif charitat^r viā: tēdentes ad eū: de q

dictū ē. Querite faciē ei^r semp. Et hoc plac^r Ps. 104

tū: piū atq; tutū corā dñio deo nostro: cū oib^r
inierim qd ea qd scribo legūt: t in oib^r scriptis
meis: maxieq; in his vbi qd vñitas trinita
tis: pater t fili^r t spūllanc^r: qr nec pīculos^r
alicubi errat: Nec labōrosius aliqd qd iſ: nec
fructuosius aliqd inuēitur. Quisq; ergo cū
legit dicit: hoc nō bñ dcī est: qm nō intelligo
locutioz meā repēdat: nō fidē: t forte vere
potuit dici planius: verūtū nllus hoīm ita lo
cutus ē: vt in oib; ab oib; intelligere. Ci
deat ergo cui bñ in sermōe meo displicet: vt
alios in talibus rebus qdītōib; versatos
cū intelligat: me si intelligit. Et si ita ē p̄at libz
meū: v^r etiā sif videat: abiūciat: t eis potius
qd intelligit: opaz t tpsipendat. Nō tñ ppre
rea putet metacere debuisse: qr nō tā expedi
te ac dilucide qd illi qd intelligit eloq; potui. Me
qz em oia qab oib^r scribunt: in cīm manus
veniūt. Et fieri pt: vt nōnlli qd etiā hec nostra
intelligere valēt: illos planiores nō inueniant
libros: t i istos saltē icidāt: iōq; vtile ē: plures
a pluribus fieri diuerso stilo: nō diuersa fide
etiā de qdītōib; eisdē: vt ad plurios res ipsa
pūciat: ad alios sic: ad alios aut sic. At si ille
qd se ista nō intellexisse pquerit: nlla vñq; dta
libus rebus diligēter t acute disputata itelli
gere potuit: secū agat votis t studijs vti p̄fici
at nō mecum qd relis t puitis: vt taceā: qui vñ
hec legēs dicit: intelligo qdē qd dictū sit: sz nō
vere dictū ē: asserat si placz sniam suā t redar
guat meā si pt: qd si cū charitate t xitatem sece
rit: mihiq; etiā si hac vita maneo: cognoscē
dū facere curauerit: yberrimū fructū hui^r la
boris mei: cepero: qd si mihi nō p̄otuerit: qb^r
id potuit me volēte ac libēte p̄siterit: ego tñ
in lege dñi meekto: si n̄ die ac nocte: saltē qb^r
tpm p̄tclis possū: t meditatōes meas ne ob
liuōe fugiāt: stilo alligo: sperās de mia dei qd
in oib; veris qd certa mihi sunt: p̄suerātem
me faciet. Si qd āt aliter sapio: id qd mihi p̄e
reuelabit: siue p̄occultas reuelatōes: inspira
tōes atq; admonitiōes: siue p̄ manifesta elo
quia sua: siue p̄ fraternalis fmōcinatiōes: hoc
oro: t h̄ d̄positū: desideriūq; meū penes ip̄m
hēo: qd mihi sat: idone^r ē: t custodire qd dedit
et reddere qd p̄misit. Arbitror sancē nō nullos
tardiores: i qbusdā locis librōz meo: opina
turos me sensisse quod nō sensi: aut non sen
sisse quod sensi. Quorum errorem mihi tri
bui non debere quisnesciat: Sivelut me se
qntes neq; apphēdetes: deuiauerit i aliquā
falsitatē: dū cogor p̄ qdā densa t opaca viam